

tion". Dette ærede Medlem og forskellige andre ærede Medlemmer, ogsaa fra socialdemokratisk Side, har tillige talt om, at Valgene var beherskede af en Panikstemning. Nu vil jeg sige, at har der været en Konspiration, har der i Sandhed været Tid til at afsløre den, og har der været Panik, har der været Tid for Panikken til at lægge sig. Valg, der atter og atter gentages, og som strækker sig over en Periode af henved seks Maaneder, giver Vælgerbefolkningen en næsten enestaaende Lejlighed til at blive underrettet om alle forhaandenværende Forhold, se de foreliggende Spørgsmaal belyst grundigt atter og atter fra de forskellige Sider; der har derfor været god Tid til at overvinde Panikstemninger, hvis saadanne overhovedet har været til Stede. Den Afgørelse, som Sommerens Valg er havnet i, maa altsaa siges at være truffet efter ualmindelig lang og ualmindelig god Overvejelse. Den simple Sandhed, som ikke lader sig undertrykke, er jo den, at Vælgerne store Flertal, og i ikke mindst Omfang netop de Vælgere, som tidligere havde tilhørt Regeringspartiet i snevreste Forstand, har med dyb Uvillie vendt sig bort fra dette Regeringssystem efter at have lært det at kende gennem en Erfaring, der har strakt sig over syv Aar. Jeg skal ikke komme ind paa i Enkeltheder at karakterisere dette System, men jeg tror, at skulde der fremhæves et Par enkelte Forhold, som i højere Grad end noget andet har bidraget til at vende Vælgerne bort fra det snevrere Regeringsparti, saa er det vistnok den Iagttagelse, man gjorde angaaende den Opløsning af Samfundsdisciplinen, som Generalstreketruselen og Tjenestemændenes Deltagelse i den kastede et saa skarpt og skærende Lys over. Jeg tror, man i dette Lys saa, at man var ved Randen af en Afgrund, og jeg tror, at denne Erkendelse har holdt sig hos langt den største Del af Vælgerbefolkningen og har været afgørende for den endelige Dom, som er fældet. Og een Ting til. Vælgerbefolkningen har med Uvillie vendt sig bort fra det Forhold, at et Parti, som var det mindste i Tal, regerede i nær Tilslutning til og i politisk Afhængighed af Socialdemokratiet og i Virkeligheden førte dets Ideer

frem. Det er ikke blot her i Landet, at Vælgerne tydeligt har reageret imod dette, det har ogsaa fundet Sted i andre Lande, og i Lande, som ligger os nær.

Det endelige Resultat ser man ganske klart ved at sammenligne Valgets Udfald i 1918 med det sidste Folketingsvalg i 1920, og det endelige Resultat er altsaa dette, at der har været en Fremgang for Venstre af 53 pCt., og at der har været en Tilbagegang for Regeringspartiet i snevreste Forstand, de Radikale, af 25 pCt., en Tilbagegang, som bliver saa meget mere paafaldende, naar det erindres, at Vælgertallet er meget betydeligt forøget mellem de to Valg. Mellem disse to Yderpunkter ligger saa de to andre Partiers Resultater, som viser Tilvækst for Socialdemokratiet og for det konservative Folkeparti.

Naar det ærede Medlem Hr. Rode kunde omtale dette Resultat med en vis Tilfredsstillelse, saa er dette jo menneskeligt tiltalende; det er menneskeligt smukt, naar man, efter at have været i rige og store Forhold, havner i smaa Kaar og dér kan føle sig glad og tilfreds ved, hvad Skæbnen har beskikket een. Det er menneskeligt tiltalende, men politisk er det noget betænkeligt. Politisk set viser det ærede Medlems Udtalelser nemlig en udpræget Utilbøjelighed til at lære af Begivenhederne. Det ærede Medlem afviste den Udtalelse, som var fremkommet fra mit Partis ærede Ordfører om, at det radikale Parti stod paa Skillevejen: Nej, det radikale Parti stod aldeles ikke paa nogen Skillevej, det var ganske bestemt paa vedblivende at følge de gamle Veje, i Socialdemokratiets Kølvan. Og den Udtalelse af Forhandlingsvillie ogsaa overfor det radikale Parti, som vor Ordfører fremkom med, besvarede det ærede Medlem, forekommer det mig, paa en ret udfordrende Maade, nemlig med et Til-sagn om, at han og hans Parti vilde være saa velvillige at være vore Vejledere til en god demokratisk Politik. Overfor dette har jeg intet andet at sige, end at vi har ikke denne Vejledning behov, og vi slaar ikke Følge paa denne Vej. Vi har en anden Ledestjerne, som vi tror, det er sikrere (Munterhed), som vi tror, det er sikrere at følge, nemlig det store Væl-